

Tot kunst verweven

TERWIJL GALEN GIBSON CORNELL DE MUREN EN STRATEN VAN STEDEN IN DE WERELD VERKENT, WACHT HIJ TOT HET REGENT EN PELT DAN VERVOLGENS BEHOEDZAAM AFFICHES VAN DE MUREN. IN ZIJN STUDIO IN PHILADELPHIA SNIJDT HIJ DE VERZAMELDE POSTERS IN STROKEN EN WEEFT ZE SAMEN TOT VERRASSENDE COMPOSITIES, HETGEEN TOTAAL NIEUWE EN GRILLIGE BEELDEN OPLEVERT.

Tekst: Thea Vuik
Fotografie: Galen Gibson Cornell

Oorspronkelijk is Galen opgeleid tot graficus, maar tijdens een stage in Angers (ten noord-westen van Parijs) ontdekte hij daar in het gemeentelijk archief enkele afbeeldingen van de Tweede Wereldoorlog; op de dag dat Frankrijk werd bevrijd door de geallieerden. Daarop waren mensen te zien die reageerden op de propagandaposters van de Duitsers. Ze trokken de posters van de muren, of gooiden er verf overheen. Uitgelaten viel men in herwonnen vrijheid deze symbolen van de vijand aan. "Dat was een behoorlijk krachtig beeld", legt Galen het startpunt van zijn werk als kunstenaar uit. "Ik begon foto's van posters te maken en gebruikte deze foto's om daar lithografieën van te maken." Aanvankelijk verzamelde hij helemaal geen affiches.

Mozaïek

Toen hij begon met het een verzameling aan te leggen, zocht hij vooral naar kopieën van identieke posters. "Mijn plan was om ze te installeren op een muur, maar het werd allemaal veel te massaal. Na een tijdje kon ik op die manier alleen maar erg

grote kunstwerken maken. Zo ontstond het idee dat ik de posters in stukken kon snijden en ze kon ordenen als een soort mozaïek of als een bundel pixels. Weer later kwam het in mij op dat ik de posters kon condenseren: wanneer ik ze in elkaar weef, krijg je niet alleen een vermindering in grootte maar wordt het extra interessant, net zoals je een saus inkookt. Het geeft er een extra dimensie aan, het wordt interessant mede vanwege de interferentie. Uiteindelijk is het mijn bedoeling dat het geheel als een signaal gaat werken; een nieuwe vorm van communicatie oproept. Zo'n interferentie of ruis kan veel impact hebben." Maar het is daarnaast ook aantrekkelijk, toch? "Ik denk het wel," antwoordt hij bescheiden, "Bovendien wil je oog weten wat er mist."

Magneten

Magneten hebben een belangrijke functie in Galens werk. Hij vindt dat zijn werk een paar centimeter van de muur af moet hangen. "Het maakt het meer tot een object.

Wanneer het vlak op de muur hangt, mist het iets. Als je het slechts een paar centimeter van de muur af laat hangen krijgt het werk schaduw, het heeft ruimte, het lijkt alsof het drijft. Op de één of andere manier maakt dit het werk belangrijker", concludeert hij. Hij gebruikt kleine magneten die op bepaalde punten een bevestiging op de muur raken.

Afwijkende afmetingen

Natuurlijk vormen de oorspronkelijke posters een perfecte rechthoek en hebben ze rechte lijnen, maar een belangrijk onderdeel van Galens werk zijn juist de afwijkende afmetingen. "Het doet me aan kaarten in een atlas denken", legt hij uit. "Ik vermoed dat alle grenzen in West-Europa geen rechte lijnen zijn. In de Verenigde Staten zijn de grenzen van de verschillende staten vrij recht, bijvoorbeeld in een staat als New York. Ook dat is een interessante vorm voor mij; meestal rechthoekig, maar met de één of andere gekke draai er aan. Het is precies wat er gebeurt met een poster wanneer het scheurt. Ik hou ervan

Gargantua.

You are now.

Supreme Loss.

**'IK ZIE DE POSTERS ALS
EEN HUID'**

Galen Gibson Cornell.

om de poster uit elkaar te halen en dan een meer natuurlijke lijn te laten zien, of iets wat lijkt te exploderen bijvoorbeeld." Hij werkt hierbij heel intuïtief: hij gebruikt geen liniaal maar tekent heel snel met een scalpel mesje. Vrijwel al het materiaal van een poster wordt daarbij ingezet. Er zijn geen missers, want zoals hij zelf zegt: "Alles kan gebruikt worden."

Politieke waarde

Galen heeft geen achterliggende politieke gedachtes bij zijn werk, maar is zich er terdege van bewust geraakt dat de posters wel een politieke waarde hebben. Tijdens zijn verblijf in NoviSad (Servië) zag hij daar in het campagne seizoen een heleboel politieke posters aan de muren hangen. "Ik wist niets over Servische politiek, maar het werd me heel duidelijk dat deze posters behoorlijk veel impact op de mensen hadden. Ze schreven daar allerlei dingen op, zoals scheldwoorden en scheurden er zelfs ook de gezichten uit. Ik ben me daar er meer van bewust geworden dat een affiche een krachtig symbool kan zijn. Mijn idee erachter is dat ik er naar kan kijken als een symbool en daarop reageer op mijn manier als kunstenaar en vervolgens kijk naar wat er dan gebeurt."

Huid van een stad

"Ik zie de posters als een huid", vervolgt hij. "De huid van een stad. Normaalgesproken

probeer ik iets te leren over een bepaalde plaats. Ik verblijf gewoonlijk ook geruime tijd in de stad waar ik naar affiches op zoek ben. Terwijl ik daar 'woon' als een vreemde of een buitenlander, loop ik er rond en probeer van alles te ontdekken. Ik denk dat als je aan het reizen bent, je een andere zintuiglijke ervaring hebt omdat alles nieuw is. Maar wanneer je ergens verblijft, kijk je niet altijd naar de details. Je gaat naar je werk. Ik probeer er tussenin te zitten; ik ben er niet voor één dag, maar ik hoor er ook niet thuis."

Berlijn

Galen heeft een voorliefde voor heel veel plaatsen en heeft al veel plaatsen bezocht, maar als kunstenaar vindt hij Berlijn wel een bijzondere plek. "Het is volop bedekt met posters en ik vind het een hele creatieve stad. Het heeft gewoon wat. De muren betekenen daar iets speciaals en ook de posters zijn voor mij bijzonder interessant. Ik ben er heel vaak geweest: afgelopen jaar was ik er nog twee weken en ik heb toen honderden posters gescoord. Mijn studio ligt nu vol met posters vanuit Berlijn."

Reclame

Momenteel is Galen met flinke portretten bezig, erg grote posters die hij in New York gevonden heeft. Het zijn affiches met het gezicht of lichaam van een model erop. Al die affiches zijn bedoeld om als reclame

te dienen voor een modemerken of een soort make-up. Vraagt dat weer een nieuwe aanpak? Galen: "Ik verander altijd iets; bij elk nieuw werk. Ik moet elk nieuw werk beginnen met een vraag, anders wordt het saai. Mijn vraag is altijd: Hoe kan ik dit op een andere manier aanpakken? Vaak heeft dat tot gevolg dat ik andere snedes maak die ik ga gebruiken. Het kan ook een idee zijn, wat me prikkelt. Of, wat gebeurt er als ik twee identieke posters combineer en het samen in elkaar weef, maar een beetje uit elkaar? Kan ik dit doen? Hoe ziet het er dan na afloop uit? Vind ik het dan interessant? Zo valt er nog een heleboel te ontdekken."

Nuances

De posters zelf hebben een ongelimiteerd verschillende inhoud. "Er zijn veel kleuren te zien, er liggen veel ideeën in de posters besloten", zegt hij. "Ik doe dit weven nu zo'n tien jaar en elke keer heb ik iets gevonden wat het een beetje anders maakt. In mijn optie kan ik -gewoon door iedere keer iets te veranderen- nog een lange tijd bezig zijn. Ik weet echter niet waar het zal uitkomen. Er zijn nog zoveel nuances om te onderzoeken. Dat houdt het voor mij verfrissend en blijft me inspireren."

www.galengibsoncornell.com
Instagram: @galengibsoncornell